

**UCHWAŁA NR XXVII/171/2026
RADY GMINY DZIKOWIEC**

z dnia 7 maja 2026 r.

w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa

Na podstawie art. 18 ust. 1 i art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1153 ze zm.), po rozpatrzeniu wezwania do usunięcia naruszenia prawa, Rada Gminy Dzikowiec uchwala, co następuje:

§ 1.

Nie uwzględnia się wezwania do usunięcia naruszenia prawa, które wpłynęło do Rady Gminy Dzikowiec w dniu 22 kwietnia 2026 r., wniesionego przez właściciela nieruchomości oznaczonej jako działka nr ewid. 480/2 położona w miejscowości Mechowiec, w zakresie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczących przeznaczenia tej działki jako terenu leśnego (jednostka planistyczna „ME-33”), wywołanego uchwałą nr XI/53/99 Rady Gminy Stary Dzikowiec z dnia 29.06.1999r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 10/7/99 w gminie Stary Dzikowiec.

§ 2.

Uzasadnienie stanowiska Rady Gminy stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

O sposobie rozpatrzenia wezwania Przewodniczący Rady Gminy zawiadomi wnoszącego wezwanie.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Urszula Rzeszut-Baran

Uzasadnienie

W dniu 22 kwietnia 2026 r., na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r.

o samorządzie gminnym, do Rady Gminy Dzikowiec wpłynęło wezwanie do usunięcia naruszenia prawa wywołanego uchwałą nr XI/53/99 Rady Gminy Stary Dzikowiec z dnia 29.06.1999r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 10/7/99 w gminie Stary Dzikowiec.

Wzywający, legitymujący się tytułem prawnym do nieruchomości oznaczonej jako działka nr ewid. 480/2 położonej w miejscowości Mechowiec, zakwestionował ustalenia planu w zakresie przeznaczenia tej nieruchomości pod tereny leśne (jednostka planistyczna „ME-33”) i wniósł o zmianę przeznaczenia działki na teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

W treści wezwania podniesiono m.in. następujące zarzuty:

- pozbawienie wzywającego możliwości realizacji zabudowy mieszkaniowej;
- ograniczenie prawa własności (art. 64 Konstytucji RP);
- sprzeczność przeznaczenia terenu z jego dotychczasowym sposobem użytkowania oraz dotychczasowym zagospodarowaniem;
- pominięcie faktu uzbrojenia terenu oraz wcześniejszego pozwolenia na budowę z 1977 r.

Podniesiono również zarzuty naruszenia zasad proporcjonalności, równości, ważenia interesów oraz przekroczenia władztwa planistycznego.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Dzikowiec na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2026 r. zapoznała się z treścią wezwania, dokonała jego analizy stwierdziła jego bezzasadność i zarekomendowała Radzie Gminy podjęcie uchwały o nieuwzględnieniu wezwania.

Podczas posiedzenia Komisja dodatkowo ustaliła, że Wzywający w dniu 22 kwietnia 2026r. złożył wniosek o zmianę przeznaczenia terenu działki o nr ewid. gr 480/2, położonej w Mechowcu na cele budowlane (zabudowa jednorodzinna).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 oraz art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r. poz. 538; dalej: „u.p.z.p.”), kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należy do zadań własnych gminy, a ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Uchwalenie planu miejscowego, stosownie do art. 14 ust. 1 i art. 20 ust. 1 u.p.z.p., pozostaje w wyłącznej kompetencji rady gminy. W ramach tych kompetencji gmina wykonuje władztwo planistyczne, którego granice wyznacza zasada proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP) oraz zasady wynikające z art. 1 ust. 2 u.p.z.p., w szczególności wymóg uwzględnienia ładu przestrzennego, walorów ekonomicznych przestrzeni, prawa własności oraz potrzeb interesu publicznego.

Zarzuty wzywającego stanowią w istocie polemikę z ustaleniami planistycznymi, a nie wykazanie naruszenia prawa. Plan miejscowy nie tworzy roszczenia o przeznaczenie terenu pod zabudowę.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą sądów administracyjnych skuteczne wniesienie skargi z art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wymaga wykazania naruszenia konkretnej, indywidualnej i bezpośredniej normy prawa materialnego, kształtującej sytuację prawną skarżącego. Pojęcie interesu prawnego w rozumieniu tego przepisu należy odróżniać od interesu faktycznego, w tym od subiektywnego oczekiwania określonego sposobu zagospodarowania terenu. Wzywający, oprócz powołania się na własność nieruchomości i historyczne (z 1977 r.) pozwolenie na budowę, nie wykazał, by konkretna norma prawa materialnego gwarantowała mu możliwość zabudowy mieszkaniowej działki nr ewid. 480/2, w szczególności nie wskazał, by przepisy prawa nakładały na gminę obowiązek przeznaczenia tej nieruchomości pod zabudowę.

Powoływane przez wzywającego pozwolenie na budowę z 1977 r., wydane pod rządami ustawy z dnia 24 października 1974 r. - Prawo budowlane, nie wpływa na ocenę zgodności obecnych ustaleń planu miejscowego z prawem. Pozwolenie to wygasło z mocy art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 24 października 1974 r. - Prawo budowlane, który przewidywał utratę ważności pozwolenia w razie nierozpoczęcia budowy w ciągu dwóch lat od daty jego wydania albo przerwania budowy na czas dłuższy niż dwa lata. Wzywający nie przedstawił żadnych dowodów świadczących o rozpoczęciu i kontynuacji robót budowlanych w ww. terminach, co prowadzi do wniosku, że pozwolenie z 1977 r. utraciło byt prawny najpóźniej z upływem dwuletniego terminu ustawowego - a więc na długo przed wejściem w życie obecnie obowiązującego planu miejscowego z 1999 r. Tym samym pozwolenie to nie kreuje aktualnie żadnego prawa podmiotowego po stronie wzywającego, które mogłoby zostać naruszone ustaleniami obecnie obowiązującego planu miejscowego.

Niezależnie od tego, plan miejscowy z 1999 r., kształtujący na nowo przeznaczenie terenu, obowiązuje od ponad 26 lat i stanowi utrwalony element porządku planistycznego gminy.

Wzywający- właściciel działki nr ewid. 480/2 od 1985 r., nie wykazał braku wiedzy o jej przeznaczeniu jako terenu leśnego w momencie wejścia w życie planu z 1999 r. Ustalenia planu miejscowego są jawne i powszechnie dostępne (art. 14 ust. 5 oraz art. 30 u.p.z.p.), a uchwała planistyczna nr XI/53/99 została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego nr 18 z dnia 20 sierpnia 1999r. poz. 1047).

Ponadto wzywający nie uczestniczył w obowiązkowych instrumentach partycypacyjnych procedury planistycznej z 1999 r., tj. nie wniósł wniosków o przystąpienie do sporządzania planu ani uwag do wyłożonego projektu. Wójt Gminy przeprowadził procedurę planistyczną zgodnie z przepisami prawa, w tym zawiadomił na piśmie o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu podmioty wskazane w art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w tym właścicieli nieruchomości objętych ustaleniami planu.

Zaniechanie udziału w procedurze planistycznej, która zakończyła się ponad 26 lat temu, nie może być obecnie sanowane w trybie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym; tryb ten służy ochronie interesu prawnego naruszonego uchwałą, a nie zastępczemu kwestionowaniu ustaleń planu po upływie wszelkich terminów przewidzianych dla jego zaskarżenia w toku jego sporządzania.

Procedura sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w wyniku której podjęta została kwestionowana uchwała nr XI/53/99 Rady Gminy Stary Dzikowiec z dnia 29 czerwca 1999 r., została przeprowadzona na gruncie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (ówcześnie obowiązującej), z zachowaniem przewidzianych w tej ustawie instrumentów partycypacyjnych: ogłoszenia o przystąpieniu do sporządzenia planu, wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu oraz zapewnienia możliwości składania uwag. Plan został opublikowany w Dzienniku Urzędowym

Województwa Podkarpackiego, a następnie poddany kontroli legalności sprawowanej przez Wojewodę Podkarpackiego, który nie stwierdził jego niezgodności z prawem.

Podjęta uchwała planistyczna została przekazana Wojewodzie, organowi nadzoru nad działalnością jednostek samorządu terytorialnego, który dokonuje oceny legalności uchwał na podstawie kryterium zgodności z prawem. Wojewoda nie stwierdził niezgodności uchwały z przepisami prawa.

Skuteczne powołanie się na art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wymaga wykazania nie tylko istnienia interesu prawnego, a więc interesu znajdującego oparcie w konkretnej normie prawa materialnego, lecz także tego, że interes ten został zaskarżoną uchwałą naruszony w sposób bezpośredni, indywidualny i aktualny. Wzywający nie wykazał żadnej z tych przesłanek.

W konsekwencji brak jest podstaw do stwierdzenia naruszenia interesu prawnego wzywającego w rozumieniu art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, a w konsekwencji brak jest podstaw do uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa, które wpłynęło do Rady Gminy Dzikowiec w dniu 22 kwietnia 2026 r.

W związku z powyższym wezwanie nie zasługuje na uwzględnienie.